

Galavečer Plzeňského kraje už potřetí ve znamení řady ocenění

20.11.2025 - Mertlová | Krajský úřad Plzeňského kraje

Již třetí Galavečer Plzeňského kraje se nesl v duchu řady významných ocenění. V letošním roce jsou jimi ocenění za záchranu života a Ceny hejtmana za celoživotní přínos Plzeňskému kraji. Také letos vstoupila do Dvorany slávy další významná osobnost. Slavnostní večer se uskutečnil v prostorách Městanské besedy v Plzni.

"Lidé, kterým jsem dnes mohl předat ocenění, jsou inspirující a jejich práce si zaslouží upřímné uznání. Svou činností pomáhají Plzeňskému kraji a lidem v něm žijícím, ať už jde o jedinečné skutky nebo každodenní úsilí, které ovlivňuje naše životy. Mnohé z jejich příběhů by se klidně mohly stát námětem pro filmaře či spisovatele. Jsou důkazem, že i v dnešním světě, který je, jak říkal Zygmunt Bauman, poněkud tekutý, existují lidé, pro které hodnoty nejsou jen reklamní fráze. A byl to, tuším, Jan Werich, který v jednom ze svých projevů použil spojení „hrdost skromnosti“. Přesně tuto emoci jejich příběhy vystihují – skutečná hrdost, která se obejde bez velkých slov," říká hejtman Plzeňského kraje Kamal Farhan, který ocenění předával.

Cena hejtmana za záchranu života je každoročně udílена Plzeňským krajem na základě došlých nominací z řad veřejnosti. Ocenjuje lidi, kteří svou pohotovostí a rychlou reakcí nezištně zachránili lidský život. V roce 2024 obdrží toto ocenění od hejtmana tři občané Plzeňského kraje.

Karel Rohm

V listopadu 2024 si Karel Rohm v Bezručicích všiml starší ženy ležící u místního obchodu. Okamžitě zastavil auto, zkontroloval její životní funkce a bez váhání zahájil kardiopulmonální resuscitaci. Pokračoval až do příjezdu záchranné služby, které paní předal do péče. Na místo dorazili i hasiči, kteří zajistili přistávací místo pro vrtulník, jenž ženu letecky transportoval do FN Plzeň. Podle vyjádření záchranářů by bez včasné pomoci Karla Rohma žena nepřežila.

Vladimír Těšínský

V srpnu loňského roku se Vladimír Těšínský stal svědkem dopravní nehody mezi obcemi Zemětice a Merklín. Při riskantním předjíždění narazilo osobní auto do motorkáře jedoucího v protisměru. Oceněný situaci bleskově vyhodnotil, našel motorkáře zaklíněného pod vozidlem a začal ho vyprošťovat. Následně mu poskytl první pomoc až do příjezdu zdravotnické záchranné služby. Zraněný muž utrpěl vážné poranění hlavy a byl vrtulníkem transportován do nemocnice. Díky rychlé reakci pana Těšínského a práci zdravotníků se podařilo zachránit lidský život.

Hana Koreisová

Hana Koreisová se v květnu minulého roku hned třikrát ocitla v roli záchránkyně života. Nejprve pomohla vlastní mamince, kterou odvážela s nevolností do nemocnice. V autě u ní došlo k epileptickému záchvatu a následnému bezvědomí. Paní Koreisová pohotově reagovala, přivolala pomoc a její maminka byla letecky transportována do Plzně.

Jen o dva dny později se stala svědkyní další dramatické události: přímo na přechodu pro chodce zkolaboval neznámý muž. Okamžitě mu poskytla první pomoc a přivolala záchranáře. Tím výčet nekončí: během výletu do Německa asistovala u nehody, při níž starší řidič následkem mikrosopánku narazil do stromu. Ani zde neváhala a poskytla mu první pomoc.

"To nejcennější je život. A ti, co ho zachraňují a pomáhají tak nezištně druhým, těch si opravdu velmi

vážím a mají mou hlubokou poklonu. Proto mě těší, že jim můžeme za jejich hrdinství a pomoc druhým alespoň takto poděkovat," dodává k cenám za záchranu života **Kamal Farhan**.

Ceny za celoživotní přínos Plzeňskému kraji byly v letošním roce udíleny potřetí, a to osobnostem za mimořádné zásluhy o rozvoj kraje a celoživotní práci, která přispěla k dobrému jménu nejen Plzeňského kraje. Ocenění byli vybráni na základě zaslaných nominací.

Každý oceněný obdrží stříbrnou plaketu s heslem Alberta Einsteina „Jenom život, který žijeme pro ostatní, stojí za to“. Autorem plaket je doc. M.A. Petr Vogel.

Milan Bauer – grafik, který hledá krásu v detailu

Plzeňský výtvarník Milan Bauer (*1960) se ke grafice dostal už jako malý kluk. Ovlivnili ho učitelé na ZUŠ a první výstava linorytu v novinách, která mu otevřela svět drobných, precizních motivů. Studia v Bechyni, setkání s významnými českými grafiky a práce v litografické dílně mu ukázaly, že trpělivost a řemeslo jsou pro skutečné umění klíčové. I proto se Bauer celý život vrací k tradičním technikám, které vyžadují přesnost a neúnavné hledání dokonalosti.

Od roku 1992 tvoří „na volné noze“ a jeho práce putují nejen do galerií, ale i do knih, ex libris a nakonec až na poštovní známky České republiky. Je členem prestižního Sdružení českých umělců grafiků HOLLAR a držitelem významných zahraničních cen. V Madridu získal ocenění za jednu z nejkrásnějších známek světa. Jeho tvorba spojuje pokoru k řemeslu, lásku k detailu a víru, že i malý grafický list může nést velkou myšlenku.

Ing. arch. Miloslav Michalec – muž, který měnil kraj mapou

Miloslav Michalec (*1954) zasvětil celý profesní život jedinému místu – krajskému úřadu. Už 43 let ovlivňuje podobu Plzeňského kraje, většinou tiše, nenápadně, ale s výsledky, které mají dopad na desítky let dopředu. Díky němu vznikl první schválený územní plán kraje v České republice a region se stal atraktivním pro investory i zaměstnanost. O Plzeňském kraji psal do zahraničních časopisů a pomáhal propagovat region po celé Evropě.

Jeho práce však není jen o mapách a odborných podkladech. Spoluvytvořil Program stabilizace a obnovy venkova, který dodnes pomáhá obcím. Organizuje pomoc pro české vesnice v Rumunsku, osobně se stará o sbírky a podporu pro krajany v Banátu. Je autorem čtyř publikací o zaniklých školách, za které získal cenu Patria Nostra. A také sportuje, maluje a vydává nástěnné kalendáře – protože kraj nevnímá jen jako území, ale jako místo, kde žijí lidé, příběhy a vzpomínky.

Mgr. Alena Tichá – pedagožka, která učí hudbu růst

Plzeňská rodačka, cembalistka a pedagožka Alena Tichá (*1964), patří mezi jména, která vidíme spíše v poděkováních a programech koncertů než na plakátech. Přitom její umělecké i pedagogické úspěchy mají mezinárodní rozměr. Studovala u legendy světového cembala Zuzany Růžičkové, natáčela kompletní díla barokních skladatelů i soudobé autory, založila soubor Musica ad Gaudium a koncertovala napříč Evropou.

Za největší umělecký počin však považuje výuku. Působí na Konzervatoři v Plzni i ZUŠ, kde její svěřenci pravidelně vítězí v soutěžích a reprezentují kraj v zahraničí. Nedávné úspěchy jejích studentů v Německu a USA potvrzují, že pevná technika, pokora k hudbě a přirozenost výkladu mají hluboký vliv. Alena Tichá chápe hudbu jako dialog – mezi generacemi, nástroji i lidmi. Její žáci tak nepřebírají jen techniku hry, ale i způsob, jak hudbu žít.

Adolf Šádek – manažer fotbalové Viktorie Plzeň

Adolf Šádek (*1975) patří k neúspěšnějším fotbalovým manažerům v Česku. Po působení v Baníku Sokolov se v roce 2008 stal sportovním ředitelem FC Viktoria Plzeň. Díky jeho vedení klub získal několik mistrovských titulů, hrál Ligu mistrů a střetl se s nejlepšími evropskými týmy.

Do klubu přivedl trenéra Pavla Vrbu a klíčové hráče, kteří posunuli plzeňský fotbal na vrchol. V nejtěžším období převzal Viktorku jako majitel, vyvedl ji z ekonomické krize a našel nové investory.

Dnes stojí v čele klubu jako generální ředitel a působí i ve strukturách Fotbalové asociace ČR. Jeho profesní zásady zůstávají stejné: tvrdá práce, náročnost a cílevědomost.

Karel Neuberger, MBA – muž, který probudil stříbrské doly

Karel Neuberger (*1961) stojí u zrodu moderního hornického dědictví ve Stříbře. Do hornictví vstoupil už jako učeň, prošel praxí revírníka, a nakonec zakotvil u zakládání staveb a hornické činnosti. Jeho specializace je však mimo práci v terénu ještě jiná – hledání zapomenutých příběhů pod zemí i v archivech. Díky jeho úsilí se podařilo obnovit štolu Prokop a vytvořit skanzen s rozsáhlou hornickou stezkou, která ukazuje, co jinak mizí v tichu země.

K. Neuberger je autorem sedmnácti knih o stříbrském hornictví, spolupracuje s rozhlasem, televizí i odbornými časopisy a organizuje zahraniční zájezdy s hornickou tematikou. Zasloužil se o to, aby se hornické spolky staly partnerem Senátu a Poslanecké sněmovny, a přivedl zájem o české hornictví zpět do veřejného prostoru. Jeho ocenění z Česka, Slovenska, Německa i Polska dokazují, že práce, která ctí historii, může být stejně hodnotná jako práce, která dobývá suroviny.

Antonín Černý – učitel, který změnil výuku hry na kytaru

Když se Antonín Černý (*1946) rozhodl učit hru na kytaru, neexistovaly v Československu dětské kytary ani vhodný repertoár. Noty si kupoval v NDR, nástroje sháněl, kde se dalo, a s velkou trpělivostí otevíral dveře klasické kytary dětem, které dosud hrály jen podle populárních vzorů. Jeho cílem nebylo vytvořit hudebníky, kteří zvládnou skladbu – ale ty, kteří hudbě rozumí.

Od roku 1976 učil na Konzervatoři v Plzni a jeho žáci později studovali na AMU nebo v zahraničí. Rozšířil povědomí o klasické kytarě po celém kraji a založil setkávání kytaristů z regionálních ZUŠ, aby sdíleli zkušenosti a rostli společně. Dodnes působí na několika ZUŠ v Plzeňském kraji a sedí v porotách soutěží. Jeho práce ukazuje, že někdy stačí jeden učitel – ale s vizí, kterou mají jen ti, kteří hudbu milují víc než svůj vlastní výkon.

"Ocenili jsme také osobnosti za celoživotní přínos Plzeňskému kraji, které nominovali lidé z řad veřejnosti. Ti si zaslouží naši pozornost a uznání, a to za své činy a vytrvalou práci spojenou s naším regionem. Uznání si zaslouží ale i ti, kteří se do výběru oceněných nedostali a rovněž se snaží o příjemný život v našem regionu. Mnozí na úkor svého vlastního pohodlí. Děkuji, že Plzeňský kraj má takové lidi, na které může být opravdu hrdý," doplnil hejtman ocenění.

Tradice udílení **ocenění Dvorana slávy** vznikla v roce 2009 s cílem vyzdvihovat osobnosti, které svým celoživotním dílem obohacují vědu, kulturu, sport, medicínu či veřejný život. Ceny jsou určeny lidem, kteří se stali inspirací pro druhé a přinášejí společnosti nejen výsledky, ale i hodnoty. Letos se 46. osobností Dvorany slávy, která převezme ocenění od hejtmána Plzeňského kraje, stal dirigent prof. Ivan Pařík, významně spjatý s hudebním prostředím Plzeňského kraje.

Prof. Ivan Pařík (*1945) patří mezi mezinárodně respektované české dirigenty a pedagogy.

Studoval na AMU v Praze i na prestižní hudební akademii ve Vídni u světoznámého Hanse Swarowského. Jako dirigent působil na významných operních scénách doma i v zahraničí mj. v Ostravě, vídeňské Volksoper, Klagenfurtu či pražské Státní opeře. Byl rovněž šéfdirigentem letního operního festivalu v rakouském Gars am Kamp, který spoluutvářel po dobu dvaceti let.

S Plzní jej pojí řada zásadních etap jeho kariéry. V Divadle J. K. Tyla působil hned třikrát – jako dirigent, porevoluční šéf opery i šéfdirigent. Výrazně spolupracoval s Plzeňským rozhlasovým orchestrem (dnes Plzeňská filharmonie), a to jak koncertně, tak formou rozhlasových nahrávek. Je také jedním ze zakladatelů festivalu Smetanovské dny, který se od roku 1981 koná nepřetržitě a dodnes patří k nejvýznamnějším kulturním událostem města.

Významná je i jeho pedagogická činnost. Prof. Pařík vyučoval na hudebních univerzitách ve Vídni, Salcburku, Kolíně nad Rýnem a na pražské HAMU. Vzdělávání mladých dirigentů vnímal vždy jako

součást profesní odpovědnosti a jeho žáci dnes působí v českých i zahraničních souborech.

Speciální uměleckou cenu Dvorany slávy letos navrhla a vytvořila studentka Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara ZČU v Plzni, Zuzana Kocourková.

<https://www.plzensky-kraj.cz/galavecer-plzenskeho-kraje-uz-potreti-ve-znameni->